

der har gjort sig gældende, og saaledes blev det bestemt og vedtaget i Folketinget.

Tilsvarende Betragtninger gælde i Virkeligheden Ændringsforslaget under Nr. 6 til § 7, hvor det gælder Afgiftsfrihed under visse Omstændigheder for Trikinundersøgelse.

Dernæst kan Ministeriet ogsaa, og det med Glæde, tage mod Ændringsforslaget til § 12, der gaar ud paa, at Bestemmelsen om, at Loven skal underkastes en Revision, udgaar. Det turde maaske ogsaa være for hyppigt, at man indfører den Slags Bestemmelser. Den fandtes i den tidligere Lov, og derfor er dette Lovforslag nu kommet frem; men at binde Regeringen til igen om 5 Aar at skulle komme med et Lovforslag om samme Emne, synes unødvendigt. Hvis der nemlig er Bestemmelser, som trænge til at ændres, staar det i Regeringens Magt at fremkomme med Forslag derom, ligesom saadanne jo ogsaa kunne indbringes af andre.

Ordføreren (Sørensen-Saksager): Jeg vilde gerne bringe den højtærede Minister en Tak for hans Tilslutning til de Ændringsforslag, som ere stillede af Flertallet. Jeg skal dernæst sige til den ærede Ordfører for Mindretallet (Christiansen) angaaende hans Udtalelse om, at hvad anden Klasses Kød angik, var der ingen Veterinær eller ingen af de virkelige Kødinspektører; der havde udtalt sig til Fordel for, at man skulde kunne indføre anden Klasses Kød uden Efterundersøgelse — at den ærede Ordfører for Mindretallet her ikke har fulgt rigtig med. Selve Veterinærfysikus har nemlig udtalt sig for, at det var ganske meningsløst, at anden Klasses Kød skulde underkastes Efterkontrol, idet han sagtens har forment, at de Kødkontrollører, der ere ansatte rundt omkring ved Eksportslagterierne i Landet osv., ere underkastede Justitsministeriets og Landbrugsministeriets Tilsyn med Hensyn til de Kontrolbestemmelser, hvorefter Kontrollen udføres. En mere effektiv Kontrol kan ikke godt gennemføres, og naar hertil er føjet, som jeg sagde ved Sagens første Behandling, at Dyrene ikke alene synes i levende Live; men atter, naar de ere slagtede, synes med de vedhængende Organer — hvilket jo ikke kan finde Sted der, hvor de indføres, idet saa begge Dele, baade Livet og Indvoldene, ere borte — saa er den første Kontrol den mest effektive, og derfor maa den ærede Ordfører for Mindretallet ikke sige, at ingen kyndig har

udtalt sig for, at denne Undersøgelse af anden Klasses Kød var urimelig. Den er efter min Formening ganske urimelig.

Med Hensyn til det andet Punkt, det store Ændringsforslag fra Mindretallets Side, gaar det jo ud paa, at der skal blive indført Trikinundersøgelse her i Landet. Jeg maa dertil sige, som jeg har sagt før, at det i Virkeligheden kun er enkelte Steder, hvor trikinbefængte Dyr trives, nemlig paa de saakaldte Lossepladser og enkelte andre Steder, saa at man kan haabe der at kunne komme Sygdommen til Livs. Faktum er jo nemlig, at siden den Tid, der her i København blev indført obligatorisk Trikinundersøgelse, er der undersøgt c. 140,000 Svin, men kun fundet Trikiner i et eneste Dyr, og da det endda var et Dyr, som skulde henføres under den Klasse, der fremtidig skal undersøges, vil man lige overfor dette Faktum kunne indse det urimelige i at bibeholde en saa ekstraordinær og kostbar Foranstaltning som denne. Jeg maa protestere, naar den ærede Ordfører for Mindretallet siger, at det ikke er til Konsumenternes, men til Producenternes Fordel at afskaffe Kontrollen. Der er ingen Producenter her i Landet, der vil undslaa sig for at deltage i de Omkostninger, der kunne være forbundne med en indgaaende Kontrol, naar der er god Mening deri, men man vil nødig sige Ja til at tage Del i Bekostninger ved en Foranstaltning, som er ganske overflødig, og som kan udsætte Landet for en Fare udadtil, thi det er et Faktum, at hvis man i Udlandet, hvor de store Masser føres hen, hvor de store Værdier gaa hen, faar den Tro, at den paagældende Vare er trikinbefængt, saaledes som man her vil gøre gældende, vil det blive til Skade for Landet og til saa ubodelig Skade, at den ærede Ordfører for Mindretallet vist neppe i dette Øjeblik kan overse, hvilket umaadeligt Tab det vil blive for Landet nu og i Fremtiden. Derfor maa jeg paa det bestemtteste fraraade ikke alene, at man stemmer for Mindretallets Ændringsforslag, men ogsaa at man taler for højt om det, thi det er Uret mod Landet at gøre det. Det var, hvad jeg ønskede at sige til den ærede Ordfører for Mindretallet, og jeg giver herved atter de af Flertallet stillede Ændringsforslag min Anbefaling og fraraader at stemme for Mindretallets Ændringsforslag.

Christiansen: Jeg vil gerne sige til den ærede Ordfører (Sørensen-Saksager), at jeg ved første Behandling søgte at paa-